

1999. május 3. - **Jó vagy rossz dolog a sugógép a televíziós gyakorlatban?** A minap erről vitatkoztak a meghívottak az egyik késői műsorban. Névai Melinda, a Duna Televízió fiatal bemondója szerint ez a szerkezet sokat segít a munkájában. Ráadásul olyan benyomást kelt, mintha személyesen a nézőnek mondaná a szöveget. Melinda az érettségi után a balassagyarmati városi tévében debütált bemondóként, majd édesapját követve a jogi karra, vágya szerint pedig a színművészetire jelentkezett. A művészi ambíció lassanként elmúlt, és végül a Győri Tanítóképzőben töltött három évet. A diplomaosztás után a Duna Tv-nél külsőzésre kapott lehetőséget. Élt az alkalommal, és azóta is a „hullámos” képernyő üdvöskéje.

- Mit kell tudni a tévés meghallgatáson?
- Előbb az önéletrajzomat kellett elmondanom, majd arról faggattak, miért jelentkeztem bemondónak.
- Erre mit „lépett”?
- Érdekelnek az emberek, szívesen faggatom őket ügyes-bajos dolgaikról. Elég könnyen tudok kapcsolatot teremteni, ami alapvető ebben a munkában. Így még a zárkózott emberek is megnyílnak.
- Mit gondol, miért lesznek beszédések az emberek?
- Mert figyelek arra, amit mondanak.
- Milyen a bemondó munkabeosztása?
- Három „műszakban” dolgozunk, reggeltől délig, délután az esti meséig és este műsorzárásig.
- Mennyi időt vesz igénybe a felkészülés?
- Egy órával előbb kell bemennünk, hogy kisminkeljenek és meg igazítsák a hajunkat. Ezután megbeszéljük az adásszerkesztővel az összekötőszöveget, amit én írok meg, majd elmondom, ő pedig leméri, mennyi ideig tart. Ez azonban nem szentírás, hiszen ha csúszásban vagyunk, rövidítenünk kell.
- Ki adja a jelet, hogy kezdheti a szöveget?
- A kameraman fülhallgatón keresztül az adásrendezőtől kapja az utasítást, ő figyelmeztet engem, hogy mennyi idő van hátra. Előfordul, hogy ilyenkor szólnak, igazítsam meg a blúzomat vagy a hajamat, de amikor kigyullad a kamerán a piros lámpa, akkor már csak mosolygós arcot lát a néző.
- Izgul még?
- Mostanában már nem. De amíg bele nem rázódtam, addig izgultam. A kollégák még fokozták is a feszültséget, mondván, hogy most az egész világ engem néz.
- Saját ruhában szerepel?
- Nem. Van bizonyos költségkeret, aminek terhére az öltöztetővel vásárolok ruhát.

Kockásban csak randevúzhat (tvrhét)

Írta: Adminisztrátor

2010. április 19. hétfő - Módosítás: 2010. október 03. vasárnap

---

- Van valami előírás e téren?
- A ruha nem lehet kockás mintázatú, mert vibrál, a fehér nagyon vakít, kéket pedig a háttér miatt nem viselhetünk. Általában a konzervatívabb stílust, a kosztümöt kedvelik.
- Van-e már bakigyűjteménye?
- A Katharina Blum elvesztett tisztessége helyett „elvesztett ártatlanságot” mondtam. A Nyulak a ruhatárban című magyar film előtt pedig a nyulakat áthelyeztem a raktárba.
- Mit csinál szabad idejében?
- Konditerembe járok, olvasok, zenét hallgatok.
- Randevú?
- Az is előfordul... És oda már mehetek akár kockás ruhában is... **Zétényi Zoltán** Fotó: 2Z Fotó&Média